

PARAULA I VIDA

Un diumenge per agrair la Paraula lluminosa de Déu

El setembre passat, en el 1.600 aniversari de la mort de Sant Jeroni, doctor de l'Església i traductor de tota la Bíblia al llatí per encàrrec del Papa Sant Damas (anomenada *Vulgata*), tota l'Església va ser convocada pel Papa Francesc a viure, en endavant, el tercer diumenge de durant l'any, una diada d'acció de gràcies, de reflexió i de divulgació de la Paraula de Déu. Així com Jesús Ressuscitat, com han triat per lema d'aquesta Jornada, «els obrí el sentit de les Escriptures» (Lc 24,45) als dos deixebles d'Emmaús, també el Senyor ho vol continuar fent amb nosaltres, i que la Paraula de Déu sigui llàntia de llum que il·lumina el nostre camí de fe i el nostre viure de cada dia. Té tanta importància aquesta Paraula per al cristià!

El Sínode de Bisbes del 2008 sobre «La Paraula de Déu en la vida i en la missió de l'Església» va ensenyar que la Paraula de Déu l'hem d'entendre en tota la seva amplitud i riquesa. 1) Per un cantó la Paraula té un rostre, és persona, és Jesucrist mateix, el Verb que existia des del principi, i que és Déu (cf. Jo 1,1; He 1,2). 2) També la Paraula és la Sagrada Escriptura, que

conté la Paraula de Déu però no l'esgota, per això el cristianisme no és ben bé una religió del llibre, però sí que ensenya «fermament, amb fidelitat i sense error, la veritat que Déu volgué que fos consignada en les Sagrades Escriptures per la nostra salvació» (Vaticà II, D.V. 11). 3) I en un tercer nivell la Paraula de Déu és el que l'Església transmet quan predica, celebra els sagraments i dona testimoni amb la vida, especialment amb l'amor radical i el martiri. D'aquesta Paraula viu l'home, com afirma Jesús: «L'home viu de tota paraula que surt de la boca de Déu» (Dt 8,3).

Un moment privilegiat per a la vivència de la Paraula ha de ser la litúrgia i la participació en l'Eucaristia, especialment el diumenge, quan es manifesta que el poble de Déu viu del «pa de vida que ofereix la taula de la Paraula de Déu i del Cos de Crist», les dues taules parades (D.V. 21). ¿Són proclamades correctament i amb unció les lectures? ¿Les escoltem atentament? ¿Prediquen els sacerdots i diaques amb convicció i força, cercant explicar què diu Déu, què li diu al propi predicador, per després dir-ho a la comunitat concreta?

Hem de valorar la lectura personal i comunitària de la Bíblia, especialment dels Evangelis i dels altres escrits del Nou Testament, així com els salms i els llibres de la Llei i dels Profetes de l'Antic Testament. Però no una lectura qualsevol. Es tracta de fer-ne una «lectura orant» i assídua (o «lectio divina»), que fa tot un procés d'oració amb el text: «llegir, meditar, pregar i contemplar», i alguns encara hi afegeixen, «actuar», amb compromís concret, perquè esdevingui realitat el doble amor a Déu i al proïsme.

El Papa Benet XVI recordava que la tasca prioritària de l'Església a l'inici d'aquest mil·lenni, consisteix sobretot a alimentar-se de la Paraula de Déu, per fer eficaç el compromís de la nova evangelització. Cal traduir en gestos d'amor la Paraula escoltada, perquè només així esdevé creïble l'anunci de l'Evangelí, malgrat les fragilitats humanes que marquen les persones. Això exigeix un coneixement més íntim de Crist i una escolta sempre dòcil de la seva Paraula. Estem urgits a escoltar, pregar i actuar segons la Paraula llegida amb fe.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Festa a la diòcesi de la Beata Anna M. Janer

El dia 11 de gener, festa litúrgica de la Beata Anna M. Janer, a la capella de la Residència de la Sagrada Família de La Seu d'Urgell, on reposen les restes de la beata, es va celebrar la Santa Missa presidida per Mn. Ignasi Navarri, Rector de la parròquia de Sant Ot i concelebrada per Mn. Manuel Pal, capellà de la comunitat, i Mn. Josep M. Solé. Mn. Ignasi va recordar les paraules pronunciades pel Cardenal Angelo Amato en la cerimònia de beatificació: «Ana Maria Janer és una brúixola que ens indica els més necessitats. I l'exemple de santedat de la Beata Anna Maria Janer és per imitar-lo més que no pas per a contemplar-lo». Mn. Manuel Pal en la seva homília, va subratllar la força i la valentia de la fe, unida al Crist, de la Beata Anna M. Janer, en aquell s. XIX tan convuls, com també en els darrers anys de la seva vida.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

El transhumanisme: Una primera aproximació (I)

En els països d'influència cultural anglosaxona, el transhumanisme ha aconseguit una gran notorietat tant en els mitjans de comunicació de massa tradicionals, com en la universitat i en la literatura científica de divulgació. Qualsevol que faci el petit esforç de posar el mot *transhumanism* o *posthumanism* en un cercador de la xarxa, es toparà amb milers de pàgines que, a la vegada, es refereixen a d'altres pàgines, formant una teranyina realment complexa que cada dia creix de volum i d'intensitat.

És un moviment planetari i incloent que pretén sumar ciutadans de tot el globus, independentment de quina sia la seva situació social, el seu origen o la seva llengua materna. No va adreçat, exclusiva-

ment, als treballadors o als artistes o als intel·lectuals. S'adreça a tot ésser humà que aspiri a millorar la seva qualitat d'existència, a viure més anys i a fruit d'unes capacitats i d'unes qualitats que la naturalesa no li ha atorgat de manera arbitrària.

Com tot moviment, però, és un conglomerat que integra en el seu si formacions i grupuscles de diferent naturalesa, però que té la pretensió de transcendir l'àmbit de l'acadèmia, per esdevenir un moviment de transformació social i política. Se sustenta sobre la virtut de l'esperança i, per tant, està als antípodes de la moral de derrota, del desencís del món i del nihilisme polític i social. Enfront de la mirada apocalíptica i fatalista que dibuixa un futur negre,

enfront del no hi ha res a fer, el transhumanisme es presenta, públicament, amb un missatge ple d'esperança en el futur basat en la nova aliança entre la condició humana i la tecnologia.

La finalitat d'aquest moviment no és, d'entrada, transformar el món, alterar els sistemes de producció i de consum o bé esclafar el turbocapitalisme, en paraules d'Anthony Giddens (1938). És, prioritàriament, transformar la mateixa naturalesa humana i, d'aquesta manera, transformar el món. Per tant, el subjecte i l'objecte de la revolució són, exactament, el mateix: l'ésser humà.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

Un domingo para agradecer la Palabra luminosa de Dios

El pasado septiembre, en el 1.600 aniversario de la muerte de San Jerónimo, doctor de la Iglesia y traductor de toda la Biblia al latín por encargo del Papa San Dámaso (llamada *Vulgata*), toda la Iglesia fue convocada por el Papa Francisco a vivir, en adelante, el tercer domingo del tiempo ordinario, como un día de acción de gracias, de reflexión y de divulgación de la Palabra de Dios. Así como Jesús Resucitado, como ha sido elegido por lema de esta Jornada, «*les abrió el sentido de las Escrituras*» (Lc 24,45) a los dos discípulos de Emaús, también el Señor lo quiere seguir haciendo con nosotros, y que la Palabra de Dios sea lámpara de luz que ilumina nuestro camino de fe y nuestro vivir de cada día. ¡Tiene tanta importancia esta Palabra para el cristiano!

El Sínodo de Obispos de 2008 sobre «La Palabra de Dios en la vida y en la misión de la Iglesia» nos enseñó que la Palabra de Dios la hemos de entender en toda su amplitud y riqueza. 1) Por un lado la Palabra tiene un rostro, es persona, es Jesucristo mismo, el Verbo que existía desde el principio, y que es Dios (cf. Jn 1,1; He 1,2). 2) También la Palabra es la Sagrada Escritura, que contiene la Palabra de Dios pero no la agota, por eso el cristianismo no es exactamente una religión del libro, pero sí enseña «firmemente, con fidelidad y sin error, la verdad que Dios quiso que fuera consignada en las Sagradas Escrituras por nuestra salvación» (Vaticano II, D.V. 11). 3) Y en un tercer nivel la Palabra de Dios es lo que la Iglesia transmite cuando predica, celebra los sacramentos y da testimonio con la vida, especialmente con el amor radical y el martirio. De esta Palabra vive el hombre, como afirma Jesús: «*El hombre vive de toda palabra que sale de la boca de Dios*» (Dt 8,3).

Un momento privilegiado para la vivencia de la Palabra debe ser la liturgia y la participación en la Eucaristía, especialmente el domingo, cuando se manifiesta que el pueblo de Dios vive del «pan de vida que ofrece la mesa de la Palabra de Dios y del Cuerpo de Cristo», las dos mesas paradas (D.V. 21). ¿Son proclamadas correctamente y con unción las lecturas? ¿Las escuchamos atentamente? ¿Predican los sacerdotes y diáconos con convicción y fuerza, buscando explicar qué dice Dios, que le dice al propio predicador, para luego decirlo a la comunidad concreta?

Debemos valorar la lectura personal y comunitaria de la Biblia, especialmente de los Evangelios y de los demás escritos del Nuevo Testamento, así como los salmos y los libros de la Ley y de los Profetas del Antiguo Testamento. Pero no una lectura cualquiera. Se trata de hacer una «lectura orante» y asidua (o «*lectio divina*»), que hace todo un proceso de oración con el texto: «leer, meditar, orar y contemplar», y algunos todavía añaden, «actuar», con compromiso concreto, para que se haga realidad el doble amor a Dios y al prójimo.

El Papa Benedicto XVI recordaba que la tarea prioritaria de la Iglesia al inicio de este milenio, consiste sobre todo en alimentarse de la Palabra de Dios, para hacer eficaz el compromiso de la nueva evangelización. Hay que traducir en gestos de amor la Palabra escuchada, porque sólo así se hace creíble el anuncio del Evangelio, a pesar de las fragilidades humanas que marcan las personas. Esto exige un conocimiento más íntimo de Cristo y una escucha siempre dócil de su Palabra. Estamos urgidos a escuchar, orar y actuar según la Palabra leída con fe.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Celebració de la festa en honor a Sant Ramon de Penyafort

El dimarts 7 de gener, el poble de Seró honorà Sant Ramon de Penyafort en la seva festa votiva en honor del sant. Aquest poble té una confraria que data de 1603 dedicada a Sant Ramon de Penyafort. Al migdia, l'església es va omplir de fidels de Seró i d'altres vinguts de la comarca de la Noguera per celebrar la Missa dedicada al sant dominic català.

La celebració va ser acompanyada amb els cants de la Coral «L'Amistat» de Ponts que està dirigida per Mn. Josep Sauter; els cantaires van acompanyar la celebració litúrgica i al final de l'eucaristia van fer un petit repertori de nades tradicionals. La missa va estar presidida per l'Arxiprest de l'Urgell Mitjà, Mn. Ramon Balagué, i a més del Rector de la Parròquia, Mn. Antoni Ballester, també s'hi van fer presents altres preveres de l'arxiprestat, així com el Diaca Mn. Josep Caba. A l'homilia, Mn. Balagué

va fer una pinzellada de la vida del sant, també va centrar el seu missatge a recordar la importància de treballar pel Regne de Déu, i també que en aquest any que s'acabava d'encetar mirem allò que és més espiritual i no allò tan material. En les pregàries que es van llegir es va demanar també per la gent de pagès, ja que aquesta zona de la Noguera viu de la pagesia i la ramaderia. També es va tenir un record pels dos darrers sacerdots de l'arxiprestat que han mort darrerament, Mn. Àngel Saball i Mn. Josep M. Santesmases.

Descansa en Pau Mn. Josep M. Santesmases

El dia 4 de gener va morir a Agramunt Mn. Josep Maria Santesmases i Balasch, als 88 anys d'edat i 63 de ministeri presbiteral. La missa exequial va tenir lloc el dia 5 de gener a la tarda, vigília de la solemnitat de l'Epifania del Senyor, a l'església parroquial de la Mare de Déu Assumpta d'Agramunt, i fou presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric i concelebrada pel Rector Mn. Jaume Mayoral, per un bon grup de preveres d'Urgell i per molts fidels de les diverses parròquies on ell havia servit pastoralment allarg dels seus anys de ministeri.

A la seva homilia, l'Arquebisbe Joan-Enric va subratllar com el misteri de l'Epifania del Senyor ens mou a adorar l'Infant Jesús que neix a Betlem i ens ha de portar a donar-li ja no or, encens o mirra sinó a donar-li tota la nostra vida, a donar-nos nosaltres mateixos. En aquest sentit, destacà com la vida de Mn. Josep M. Santesmases, Prevere d'Urgell, és un exemple de vida donada i entregada de forma generosa en el ministeri presbiteral.

Mn. Josep Maria Santesmases i Balasch va néixer a Oliola el dia 4 de maig de 1931. Estudià al Seminari Diocesà d'Urgell Filosofia i Teologia, i fou ordenat de Prevere el dia 23 de setembre de 1956. Va estrenar el seu ministeri presbiteral a la parròquia de Preixens com a Vicari parroquial. Serví al llarg de la seva vida a Taús, Fòrnols del Cadí, Adraén, la Parròquia d'Hortó, Pallerols del Cantó i Gramós, Adrall. A Vilanova de l'Aguda i Ribelles, Organyà i d'Alinyà, Perles, Figols d'Organyà i Montanissell. A Cabó i El Vilar; a la parròquia de la Mare de Déu Assumpta d'Agramunt, Puigverd d'Agramunt, Montfalcó d'Agramunt i Coscò. Montgai, Butsènit d'Urgell i Pradell de Sió, i Les Ventoses.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

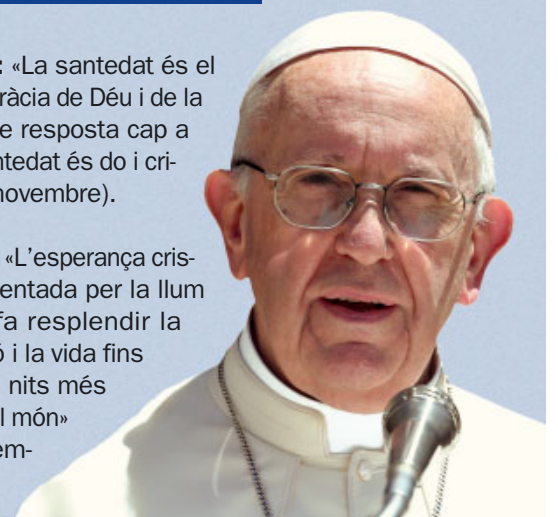

@Pontifex: «L'amor de Déu es fa llàgrima, es fa plor de tendresa en Jesús: plora per cadascú de nosaltres, tal i com va plorar per Jerusalem, quan no ens deixem estimar. Aquesta és la tendresa de l'amor de Déu» (31 d'octubre).

@Pontifex: «El record dels sants ens porta a alçar la vista cap al cel: no per oblidar les realitats de la terra, sinó per afrontar-les amb més coratge i esperança» (1 de novembre).

@Pontifex: «La santetat és el fruit de la gràcia de Déu i de la nostra lliure resposta cap a ella. La santetat és do i crida» (4 de novembre).

@Pontifex: «L'esperança cristiana, alimentada per la llum de Crist, fa resplendir la resurrecció i la vida fins i tot en les nits més fosques del món» (7 de novembre).

Mons. Vives, amb la Coordinadora de les Conferències episcopals a Terra Santa

La Coordinadora de les Conferències episcopals per a l'Església a Terra Santa «Holy Land Coordination» (HLC) va tenir el seu encontre anual a Jerusalem, Ramal-lah i Gaza de l'11 al 16 de gener. Els bisbes participants van visitar diferents parròquies, famílies cristianes, centres assistencials, congregacions catòliques, per a interessar-se per la seva tasca i mostrar el seu suport als cristians de Terra Santa. En representació de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) hi participà l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives Sicília, juntament amb el Director de l'Oficina d'Informació de la CEE, Rv. José Gabriel Vera.

L'obertura de l'encontre es feu el dia 11 a Ramal-lah a càrrec del Bisbe de Clifton (Anglaterra i Gal·les) Mons. Declan Lang, el qual donà la benvinguda a tots els participants.

El diumenge dia 12 de gener visitaren la Franja de Gaza i celebraren l'Eucaristia a la Parròquia llatina de la Sagrada Família, que commemora el Misteri de la fugida a Egipte. S'hi van trobar amb les Missioneres de la Caritat que els van mostrar el seu centre dedicat a residència d'ancians, que s'uneix al centre que ja gestionaven d'acollida a nens discapacitats.

També es van trobar amb els beneficiaris del nou Centre de formació Tomàs d'Aquino i el projecte de creació de treball per a joves. Visitaren el centre mèdic de Càritas i les famílies cristianes de Gaza.

Dilluns dia 13 de gener van deixar Gaza per passar a Israel. Celebraren

l'Eucaristia a la Concatedral del Sant Salvador del Patriarcat llatí de Jerusalem. Els membres de les CCAO (institucions cristianes) i els joves cristians que viuen a Jerusalem Est els van parlar de les seves activitats i projectes. L'enfocament de la reunió fou la presentació d'un estudi sobre els joves cristians que viuen a Jerusalem. Una petita delegació va poder mantenir una reunió amb Akiva Tor i Sharon Regey, responsables de l'Oficina Mundial per als afers jueus i religions del món.

Després, en el seu retorn a Ramal-lah, els bisbes van fer una reflexió comuna sobre el que havien experimentat amb les diferents comunitats i representants dels cristians amb què s'havien pogut reunir.

El 14 de gener es va visitar les Germanes Combonianes de Betània a les que havien visitat per darrera vegada el 2010. Les Religioses Combo-

nianes dirigeixen una escola en la seva propietat, però la construcció del mur va dividir la propietat en dos i va separar el convent respecte de Jerusalem amb les dificultats que això ocasiona. Els bisbes van conèixer el convent i el jardí d'infància en el moment que els infants retornen a les cases.

El dimecres dia 15 de gener van visitar l'escola del Patriarcat llatí a Ramal-lah i assistiren a una sessió informativa sobre els cristians a Cisjordània. La clausura de l'encontre de la Coordinadora de Bisbes per a l'Església a Terra Santa es va fer després.

Coordinadora de les Conferències episcopals a Terra Santa

Aquesta coordinadora «Holy Land Coordination», va ser establerta per suggeriment de la Santa Seu a finals dels anys 90 per tal d'oferir suport a les comunitats cristianes del País de Jesús. El pelegrinatge és un dels aspectes més interessants d'aquests encontres anuals. Bisbes d'Anglaterra i Gal·les, Estats Units, Canadà, Itàlia, França, Bèlgica, Polònia, Àustria, Alemanya, Espanya, Portugal, Islàndia i Països nòrdics i Sudàfrica, visiten les comunitats catòliques i participen diàriament en la litúrgia. Un altre punt d'interès és el coneixement que reben de les obres de desenvolupament i el suport a la tasca dels cristians a Terra Santa, i fomenten el diàleg amb membres de les comunitats locals i figures polítiques d'Israel i Palestina.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [2S 5,1-7.10 / SI 88 / Mc 3,22-30]. Santa Àngela de Mèrici (1470-1540), vg. fund. ursulines (Brèscia, 1535). **Tortosa:** □ Sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre 1840 - Gilet, València 1896), prev., fund. de les teresianes (STJ).

28. □ Dimarts [2S 6,12b-15.17-19 / SI 23 / Mc 3,31-35]. **Lleida:** Sant Valeri. Sant Tomàs d'Aquino (1274), prev. dominicà i doctor de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc; sant Flavià, soldat, mr.

29. ■ Dimecres [2S 7,4-17 / SI 88 / Mc 4,1-20]. **Sant Feliu de Llobregat:** □ Sant Pere Nolasc

(s. XIII), prev.. barceloní, fund. mercedaris (OdeM); **Lleida:** □ Sant Tomàs d'Aquino, prev. i doctor de l'Església. **Tortosa:** □ Beat Manuel Domingo i Sol, (Tortosa, 1836-1909), prev., fund. dels Operaris Diocesans (OP).

30. ■ Dijous [2S 7,18-19.24-29 / SI 131 / Mc 4,21-25]. **Tortosa (ciutat):** □ Santa Àngela de Mèrici, vg.; santa Martina, vg. i mr.; sant Adelelm (Lesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana.

31. □ Divendres [2S 11,1-4a.5-10a.13-17 / SI 50 / Mc 4,26-34]. Sant Joan Bosco (1815-1888), prev. de Torí, fundador de les congregacions sale-

sianes (SDB), patró del cinema; santa Marcel·la, viuda.

FEBRER

1. ■ Dissabte [2S 12,1-7a.10-17 / SI 50 / Mc 4,35-41]. Sant Cecili, bisbe de Granada i mr.; santa Brígida d'Escòcia, vg.

2. □ Diumenge vinent, Presentació del Senyor (lit. hores: 4a setm.) [MI 3,1-4 / SI 23 / He 2,14-18 / Lc 2,22-40 (o bé, més breu: 2,22-32)]. Antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera (pel ritu de la llum). Mare de Déu patrona dels cerers i dels electricistes.

Diumenge III de durant l'any (A)

COMENTARI

Dedicats nit i dia a Crist

La crida dels apòstols Pere i Andreu (1308), de Duccio di Buoninsegna. Galeria Nacional d'Art, Washington (EUA)

La imatge de la llum és molt significativa. Jesús ens ha portat la revelació de Déu que és la llum que ha de guiar sempre la nostra vida. Per això, l'evangelista Mateu ens presenta Jesús, al començament de la seva vida pública, vivint a Cafarnaüm. I diu: *S'havia de complir allò que anunciava el profeta Isaïes: País de Zabuló i de Neftalí, camí del mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans. El poble que vivia a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós. I com brilla aquesta llum?: A partir d'aquell temps, Jesús començà a predicar així: Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop. La llum és el Regne que ell predica i que demana una conversió per poder acollir-lo. I en aquesta tasca no vol restar sol. Per això crida els seus deixebles Pere i Andreu: Veniu amb mi i jo us faré pescadors d'homes. I també Jaume i Joan: Jesús els cridà. I com han de predicar el Regne que demana conversió immediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell. També Jaume i Joan abandonaren immediatament la barca i el pare i se n'anaren amb ell. Amb la predicació de Jesús es fa realitat la profecia d'Isaïes: El poble que avançava a les fosques, ha vist una gran llum. Aquesta llum produeix una immensa alegria: Els heu omplert de goig, d'una alegria immensa; s'alegren davant vostre com la gent a la sega, com fan festa els vencedors quan reparteixen el botí: dues imatges que descriuen, a nivell popular, una enorme alegria. I és que heu trossejat el jou que li pesava, tot ho heu trossejat com al dia de Madian. El poble ara pot viure lliure seguint la llum de Jesucrist. Aquesta llum demana la unió de tots els creients: Us demano que aneu d'acord i que no hi hagi divisions entre vosaltres; estigueu ben units en una sola manera de pensar i en un sol parer. Una bona recomanació per a aquesta Setmana de la Unitat. Ser llum: deixar-ho tot per seguir Crist, amb una immensa alegria i en plena unió amb els germans.*

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 8,23b-9,3)

En temps passat, el Senyor humilià el país de Zabuló i de Neftalí, però a la fi dels temps enaltirà el camí del Mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans. El poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós. Els heu omplert de goig, d'una alegria immensa; s'alegren davant vostre com la gent a la sega, com fan festa els vencedors quan reparteixen el botí. Heu trossejat el jou que li pesava, la barra que duia a l'espatlla i l'agulló del qui l'arriava; tot ho heu trossejat com al dia de Madian.

▶ Salm responsorial (26)

R. *El Senyor m'il·lumina i em salva.*

El Senyor m'il·lumina i em salva, qui em pot fer por? / El Senyor és el mur que protegeix la meua vida, / qui em pot esfereir? R.

Una cosa he demanat al Senyor, / i la desitjo amb tota l'ànima: / poder viure a la casa del Senyor / i vetllar pel seu temple. R.

N'estic cert, / fruitaré en la vida eterna de la bondat que em té el Senyor. / Espera en el Senyor! Sigues valent! / que el teu cor no defalleixi. / Espera en el Senyor! R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,10-13.17)

Germans, pel nom de Jesucrist, el nostre Senyor, us demano que aneu d'acord i que no hi hagi divisions entre vosaltres; estigueu ben units en una sola manera de pensar i en un sol parer. Perquè alguns de la casa de Cloa m'han parlat de les desavinences que hi ha entre vosaltres. Vull dir que cadascú de vosaltres afirma: «Jo soc partidari de Pau», «Doncs jo, d'Apol·ló», «Jo, de Quefes», «Jo, de Crist». Com és això? El Crist està dividit? És que Pau ha estat crucificat per vosaltres o heu estat batejats en el nom de Pau? Crist no m'ha enviat a batejar, sinó a anunciar l'evangeli, i a fer-ho sense recórrer a un llenguatge de savis, perquè la creu de Crist no perdi el seu valor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 4,12-23)

Quan Jesús sentí a dir que Joan havia estat empresonat, se'n tornà a Galilea, però no anà a viure a Natzaret, sinó a Cafarnaüm, vora el llac, a la regió de Zabuló i de Neftalí, perquè s'havia de complir allò que anunciava el profeta Isaïes: «País de Zabuló i de Neftalí, camí del mar, l'altra banda del Jordà, Galilea dels pagans: El poble que vivia a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós.»

Des d'aquell temps Jesús començà a predicar així: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.» Tot volejant el llac de Galilea, veié dos germans, Simó, l'anomenat Pere, i Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors, i els digué: «Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes.» Immediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell. Més enllà veié altres dos germans, Jaume i Joan, fills de Zebedeu. Eren a la barca amb el seu pare, repassant les xarxes, i Jesús els cridà. Ells abandonaren immediatament la barca i el pare, i se n'anaren amb ell. I anava per tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, predicant la bona nova del Regne i guarint entre la gent tota malaltia.

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 8,23b-9,3)

En otro tiempo, humilló el Señor la tierra de Zabulón y la tierra de Neftalí, pero luego ha llenado de gloria el camino del mar, el otro lado del Jordán, Galilea de los gentiles. El pueblo que caminaba en tinieblas vio una luz grande; habitaba en tierra y sombras de muerte, y una luz les brilló. Acreciste la alegría, aumentaste el gozo; se gozan en tu presencia, como gozan al segar, como se alegran al repartirse el botín. Porque la vara del opresor, el yugo de su carga, el bastón de su hombro, los quebrantaste como el día de Madián.

▶ Salmo responsorial (26)

R. *El Señor es mi luz y mi salvación.*

El Señor es mi luz y mi salvación, / ¿a quién temeré? / El Señor es la defensa de mi vida, / ¿quién me hará temblar? R.

Una cosa pido al Señor, / eso buscaré: / habitar en la casa del Señor / por los días de mi vida; / gozar de la dulzura del Señor, / contemplando su templo. R.

Espero gozar de la dicha del Señor / en el país de la vida. / Espera en el Señor, sé valiente, / ten ánimo, espera en el Señor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a los Corintios (1Co 1,10-13.17)

Os ruego, hermanos, en nombre de nuestro Señor Jesucristo, que digáis todos lo mismo y que no haya divisiones entre vosotros. Estad bien unidos con un mismo pensar y un mismo sentir. Pues, hermanos, me he enterado por los de Cloe de que hay discordias entre vosotros. Y os digo esto porque cada cual anda diciendo: «Yo soy de Pablo, yo soy de Apolo, yo soy de Cefas, yo soy de Cristo». ¿Está dividido Cristo? ¿Fue crucificado Pablo por vosotros? ¿Fuisteis bautizados en nombre de Pablo? Pues no me envió Cristo a bautizar, sino a anunciar el Evangelio, y no con sabiduría de palabras, para no hacer ineficaz la cruz de Cristo.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 4,12-23)

Al enterarse Jesús de que habían arrestado a Juan se retiró a Galilea. Dejando Nazaret se estableció en Cafarnaüm, junto al mar, en el territorio de Zabulón y Neftalí, para que se cumpliera lo dicho por medio del profeta Isaías: «Tierra de Zabulón y tierra de Neftalí, camino del mar, al otro lado del Jordán, Galilea de los gentiles. El pueblo que habitaba en tinieblas vio una luz grande; a los que habitaban en tierra y sombras de muerte, una luz les brilló». Desde entonces comenzó Jesús a predicar diciendo: «Convertíos, porque está cerca el reino de los cielos». Paseando junto al mar de Galilea vio a dos hermanos, a Simón, llamado Pedro, y a Andrés, que estaban echando la red en el mar, pues eran pescadores. Les dijo: «Venid en pos de mí y os haré pescadores de hombres». Inmediatamente dejaron las redes y lo siguieron. Y pasando adelante vio a otros dos hermanos, a Santiago, hijo de Zebedeo, y a Juan, su hermano, que estaban en la barca repasando las redes con Zebedeo, su padre, y los llamó. Inmediatamente dejaron la barca y a su padre y lo siguieron. Jesús recorría toda Galilea enseñando en sus sinagogas, proclamando el evangelio del reino y curando toda enfermedad y toda dolencia en el pueblo.